

З Новим, 2014, роком і Різдва Христовим!

Вісник

ЖИТТИ У ГАРМОНІЇ З ПРИРОДОЮ!

КАРПАТСЬКОГО БІОСФЕРНОГО ЗАПОВІДНИКА РЕГІОНАЛЬНА ЕКОЛОГІЧНА ГАЗЕТА

№ 6 (44)
ГРУДЕНЬ 2013 р.

Заснована
у 2006 році

Розповсюджується
безкоштовно

ЗІ СВЯТАМИ, ШАНОВНІ!

Новий, 2014-й, рік – на порозі. А там, не за горами, – і Різдво Христове. У передчутті цих торжеств – більша частина людства та всі християни світу.

У цьому настрої перебуває й увесь колектив нашої установи. На мажорній ноті завершуємо програму 2013-го року. На його фініші урочисто відзначили 45-річчя від часу створення державного заповідника та 20-річчя його реорганізації у біосферний резерват. Під впливом підготовки до святкування цих дат тривала напружена робота впродовж попередніх місяців. Слід наголосити, що, в основному, вдалося виконати намічені програмою показники природоохоронної, науково-дослідної, екоосвітньої роботи, рекреаційно-туристичної діяльності та міжнародної співпраці. Зміцнили зв'язки з територіальними громадами, відчутно поліпшилися стосунки з органами влади районного рівня. Є всі підстави вважати, що зроблено добрий заділ для поступового руху вперед у наступні періоди. І все це зроблено Вашими руками, розумом і серцем, шановні колеги.

А завдання на 2014-й рік на нас чекають ще більш відповідальні, ніж у попередній. Зокрема, належить завершити впорядкування земельних територій заповідника, в тому числі і новоприєднаних у 2013 році, розпочати будівництво міжнародного науково-дослідного центру букових пралісів та сталого розвитку Карпат у Квасах, створити показове пасічне господарство у Чорногірському ПНД-відділенні, центр сходження на г. Говерлу в селі Лазецька та сніголавинну станцію у цій місцині та інше. І, звичайно, долучитися до реалізації доручення Президента України стосовно збереження унікальних природних комплексів, забезпечення сталого розвитку української частини українсько-словацько-німецького об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси Карпат та давні букові ліси Німеччини», благоустрою гірських населених пунктів Закарпатської області, розташованих у зоні української частини цього природного об'єкта.

Щиро бажаю Вам, шановні колеги, успіхів у цій справі! Добра, миру, щастя усім у новому році, міцного здоров'я, радісних днів, процвітання і благополуччя!

Василь ТЕЛИЧУК,
директор Карпатського
біосферного заповідника.

Фото на згадку учасників святкування

ВІДЗНАЧИЛИ 45-річчя ЗАПОВІДНИКА

26 листопада ц. р. колектив КБЗ відзначив 45-річчя з часу створення державного заповідника та 20-річчя його реорганізації в біосферний резерват. З цієї нагоди в актовій залі на центральній садибі КБЗ в Рахові відбулися урочисті збори працівників установи. Привітати їх із цими датами прийшли перший заступник голови обласної ради Володимир Закурений, голови Рахівської районної держадміністрації і ради Дмитро Андрійок та Микола Беркела, заступник голови Тячівської РДА Василь Буга.

Відкрив урочистість директор заповідника Василь Теличук. Він зачитав вітання колективі КБЗ з нагоди свята від Міністра екології і природних ресурсів України Олега Проскуракова, наголосив на віхах становлення заповідника від часу його створення й досі, на досягненнях у природоохоронній, науково-дослідній, просвітницькій діяльності колективу, розвитку міжнародного співробітництва, його завданнях.

З доповіддю про історію створення та становлення Карпатського біосферного заповідника виступив колишній багаторічний його директор професор Федір Гамор. У вітаннях В. Закурений, Д. Андрійок, М. Беркела та В. Буга підкреслили роль, яку заповідник відігравав і відіграє у збереженні природи українських Карпат, її біологічного і ландшафтного різноманіття, формуванні екологічної свідомості, міжнародного іміджу установи, налагодженні співпраці з територіальними громадами. Адже заповідник входить до міжнародної мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО, за доробок чотири рази нагороджений дипломами Ради Європи (Європейськими дипломами), а букові праліси КБЗ входять до Всесвітньої природної спадщини ЮНЕСКО. Установа стала однією з провідних у природоохоронній сфері на Україні та в Єврозоні.

(Продовження на 2-й стор.)

● СПОГАД ВЕТЕРАНА

І МИНАЮТЬ ЗА РОКАМИ РОКИ...

Історія КБЗ і Чорногірського лісництва (тепер – Чорногірське ПНДВ) тісно пов'язані. Адже це лісництво було створене і почало функціонувати на Рахівщині одним із перших в установі, у лютому 1969 року, на підставі наказу Мінлісдеревпрому №121 від 31 грудня 1968 р. «Про організацію Карпатського державного заповідника». Зокрема, згаданим наказом передбачалося створити з поміж інших, з 1 січня 1969 р., Чорногірське заповідне лісництво КДЗ на угіддях, які раніше належали Рахівському лісокомбінату, площею 2100 га. За наказом директора підприємства М.Д. Григи, до складу заповідного лісництва було передано 900 га угідь з Богданського лісництва підприємства, 1200 га – з Говерлянського з кадрами лісників. Ними працювали тоді Іван Горбач та Михайло Сас.

(Продовження на 2-й стор.)

ВІДЗНАЧИЛИ 45-річчя ЗАПОВІДНИКА

(Продовження. Початок на 1-й стор.)

Виступаючи на святі колишній директор заповідника Дмитро Саїк, ветерани природно-заповідної справи Дмитро Курін, Василь Сас ділилися спогадами про роботу, становлення установи, успіхи і проблеми, які їм доводилося вирішувати в різні періоди. Адже окремі з них віддали роботі в установі десятки років, працюють тут ще й нині, не дивлячись на солідний вік.

Чисельну групу працівників (усього 64 осіб) нагороджено почесними грамотами і грамотами Мінприроди України, обласних держадміністрацій і ради, Рахівської та Тячівської районних держадміністрацій та ради, а також відзнаками дирекції заповідника. Відзначені також одержали цінні подарунки та грошові премії. У числі нагороджених – ветерани Д. Саїк, Ф. Гамор, Д. Курін, В. Сас, І. Добруник, І. Корнута, перший заступник директора – головний природознавець КБЗ М. Рибак, начальник СДО М. Проць, керівники відділів і служб, ПНД-відділень заповідника В. Бундзяк, О.Юркуц, Д. Брехлічук, Г. Бєлова, В. Вербіцький, В. Шемота, інспектори природоохоронної справи В. Баранюк, І. Олексій, В. Химинець, З. Зумр, П. Поковба та інші.

Почесною грамотою обласних держадміністрацій та ради також нагороджений колектив заповідника в цілому.

Привітали учасників свята інценівками та піснями юні аматори із ЗОШ №1 та №2 міста, гуртківці РБДЮТ та РБК. Вела програму святкування керівник відділу пропаганди та екоосвіти КБЗ Вікторія Бундзяк.

СПОГАД ВЕТЕРАНА

І МИНАЮТЬ ЗА РОКАМИ РОКИ...

(Продовження. Початок на 1-й стор.)

У травні 1969 року на роботу працевлаштувалися ще два лісники: Микола Ретізник та Михайло Сухан, а також об'їзники Юрій Никірка, Микола Ференц.

З перших днів утворення заповідного лісництва очолювати його було доручено мені. Моїм заступником (помічником лісничого) призначили Юлія Штодлера. Звичайно, функції лісництва багато в чому тоді відрізнялися від тих, які мають нині ПНД-відділення. Попри організаційно-господарські та охоронні, довелося виконувати й виробничі завдання з посадки та догляду за лісокультурами, заготівлі деревини тощо. Наприклад, вже у 1969-му році лісництво мало посадити лісокультур на площі 32 га, доглянути їх на площі 90 га, освітлити 10 га, прочистити 20 га. Було встановлено два шлагбауми і налагоджено пропускний заповідний режим.

Контору лісництву виділили в Щаульському лісопункті лісокомбінату, де ми перебували до 1982 р., доки не збудували власну.

Крім згаданої контори, лісокомбінат для потреб лісництва виділив пару коней, упряж з возом, фураж, передав два гуртожитки. За нашими заявками транспортники підприємства перевозили людей, матеріали, бо свого транспорту, крім мотоцикла, ми не мали. Здійснювали санітарні рубки і прочищали кварталні просіки тощо.

З перших днів лісництво розпочало масштабне будівництво. Спорудили три будиночки на КПП, дві контори, реконструювали старе приміщення школи в Лугах, звели два приміщення для пасіки, пилораму. До надбань колективу лісництва належать також спорудження восьми лісових будиночків, трьох конюшень, однієї міні-електростанції, сіновалу. Облаштували 35 км лісових доріг, 10 км – проти-пожежних, звели 18 мостів.

У лісництві здійснювалася значна науково-технічна та наукова робота. У 1970 році, на висоті 1600 м н.р.м., зроблено експериментальну посадку лісокультур хвойних порід. Вона і нині залишається найвищою в Україні. Зараз там зрілий будівельний ліс. За матеріалами лісовпорядкування я виготовив пакет документів для лісництва. Працівниками колективу було відібрано і паспортизовано 20 плюсових

дерев, закладено 15 постійних пробних площ, а також чотирисекційну пробну площу на рубках догляду. Ми вели дослідження з рекультивуції щавля альпійського, культивували вирощування лікарських та деяких сільськогосподарських рослин. Кураторами наукових робіт були доктор біологічних наук, професор Степан Стойко, доктор сільськогосподарських наук Петро Молотков, кандидат біологічних наук Олексій Пітікін і Константин Смаглюк. На базі Чорногірського лісництва заповідника у 1974 році було проведено першу науково-технічну конференцію.

Роки невпинно біжать, залишаючи нам спогади, а ще – діла, добрі справи для нащадків. Міняються покоління. До керівництва, замість нас, ветеранів, приходять нові люди, фахівці. І я став ветераном природно-заповідної справи. У 2004 році передав керівництво Чорногірським ПНД-відділенням своєму наступнику. Від коли було створено КДЗ, лісництво, минуло 45 років. І, хоч знаходжуся на заслуженому відпочинку, – продовжую трудитися в установі. З вдячністю згадую людей, з якими працював, директорів Дмитра Саїка та Федора Гамора, Миколу Рибак, якого виховував і який став першим заступником директора – головним природознавцем заповідника, моїх колишніх підлеглих В.М. Саса та В.В. Саса (працює ще й нині) та багатьох інших. Прагну передавати набутий досвід молодим колегам, і далі робити посильний внесок у доробок заповідника, який перетворився за ці роки у флагамена природоохоронної, науково-дослідної справи в Україні та світі.

Дмитро КУРІН, провідний інженер з охорони тваринного світу КБЗ.

● СЛОВО ПРО КОЛЕГУ

ДОРОГУ ДО ВИЗНАННЯ ТОРУВАВ САМОТУЖКИ

У листопаді цього року колектив нашого заповідника відзначив 45 років з дня його становлення. Серед працівників установи на сьогодні є два ветерани, які розпочали свою діяльність ще, практично з часу створення адміністрації. Зокрема, це інспектор з охорони ПЗФ Чорногірського ПНД відділення Сас В.В. та завідувач лабораторії лісознавства Сухарюк Д.Д.

Власне про Дмитра Сухарюка і піде мова. Народився він у повоєнному 1947 році, в селі Лазещина, у сім'ї робітників. Дитячі та юнацькі роки пройшли у рідному селі. Змалку привчався до селянської роботи – допомагав батькам доглядати худобу, літом – заготовляти сіно та збирати гриби і ягоди на схилах Петроса й Говерли. Любов до природи рідного краю, унікальних лісових масивів і полонин Чорногори та Свидовця заповнила душу на все життя.

Після закінчення Ясінянської середньої школи у 1965 році, трудову діяльність розпочав лісорубом Ясінянського лісокомбінату «Радянські Карпати». Але бажання вчитися і набути глибокі знання взяло вверх: сільський юнак поступив у Ленінградську лісотехнічну академію, де отримав спеціальність «інженер лісового господарства». У 1974 році захистив дисертацію і здобув науковий ступінь кандидата біологічних наук. У лютому 1975 року прийнятий на роботу в Карпатський державний заповідник на посаду лісничого Угольського лісництва. Важкі це були часи – початок встановлення заповідного режиму на території, де раніше хазяйнували браконьєри та лісоруби. Не один раз довелося ночувати у лісі, йти на конфлікт з місцевою владою та правоохоронними органами, які, на жаль, не завжди були на боці природоохоронців. Довелося лісничому не раз чути погрози на свою адресу та членів сім'ї. Не було у той час контори лісництва, значною була пасивність кадрів лісової охорони, не всі вони наважувалися йти на конфлікт з односельцями. З вдячністю згадує зараз Дмитро Дмитрович лісників Василя Химинця, братів Івана, Василя та Петра Добруників, Петра Майора, Івана Корнута, Івана Рошка, які, попри негаразди, не

зраджували своїй професії. Завдяки їм вдалося переломити ситуацію і забезпечити дотримання заповідного режиму на відповідному рівні. Багато було витрачено сил, енергії та нервів для збереження цього унікального середку найбільших букових пралісів у Європі.

Трохи пізніше Дмитро Дмитрович працював заступником директора з науково-дослідної роботи заповідника, доклав чимало зусиль для започаткування і організації наукових досліджень, створення наукових полігонів, наукового гербарію і бібліотеки, дендропарку, написання перших томів Літопису природи, регулярного проведення навчань з лісовою охороною та інженерно-технічними працівниками тощо. Доля розпорядилася так, що в період з 1985 по 1995 роки працював заступником директора Рахівського лісокомбінату з лісового господарства і лісоексплуатації, а згодом три роки – директором новоствореного Рахівського держлісгоспу.

У січні 2000 року Дмитро Дмитрович повертається на роботу в заповідник на посаду завідувача лабораторії лісознавства. У своїй діяльності він зосередився, головним чином, на проведенні лісівничих досліджень, створенні наукових полігонів, оцінок природності лісів заповідника та ідентифікації пралісів, вивченні рідкісних лісових зеленотехнічних угруповань тощо.

Він є одним із основних виконавців українсько-швейцарського проекту «Порівняння структури та динаміки відновлення букових пралісів у Карпатах та букових лісів з близьким до природного господарювання в Швейцарії». З цією метою у 2000-2001 роках у буковому пралісі Угольського ПНД-відділення закладено 10-гектарну постійну пробну площу з багатогранною програмою досліджень.

У Чорногірському ПНД-відділенні під його керівництвом закладено лісівничий стаціонар з переформування монодомінантних смерекових лісів у мішані структуровані деревостани. Важливий вклад Дмитро Дмитрович зробив у підготовку матеріалів українсько-словацької номінації «Букові праліси Карпат», яка в 2007 році включена до Переліку при-

родних об'єктів Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Активно і плідно працює в складі науково-технічної ради заповідника, свого часу призначався першим заступником голови НТР та її вченим секретарем. Приділяє багато уваги і зусиль підвищенню професійного рівня працівників наукової та природоохоронної сфери заповідника.

У доробку Дмитра Сухарюка – понад 120 наукових праць, десятки статей в газетах і журналах на природоохоронну тематику. Він нагороджений Дипломом ВДНГ СРСР, бронзовою медаллю ВДНГ СРСР та почесною відзнакою «Відмінник охорони природи Української РСР». За високий професіоналізм і досягнуті успіхи в роботі Дмитро Дмитрович неодноразово відзначався подяками і грамотами адміністрації заповідника, районних держадміністрацій та ради, обласних органів влади, громадських організацій, Мінприроди України тощо.

Він користується заслуженим авторитетом і повагою серед працівників заповідника, жителів краю, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, колективів установ та підприємств регіону. На урочистих зборах колективу, приурочених до 45-річчя заповідника, за вагомих внесок у розвиток природоохоронної справи, вивчення і збереження унікальних об'єктів природи Українських Карпат, Д. Сухарюка названо у числі відзначених ветеранів установи.

За плечами Дмитра Дмитровича вже 66 років. Однак він і досі молодий душею, повний нових ідей та задумів. З легкістю долає круті гірські схили, подає приклад у роботі молодим працівникам заповідника. Завжди готовий підтримати товариша у важку хвилину. Ніколи не відмовить в консультації чи пораді колегам по роботі. Дуже радіє трьом онукам і прищеплює їм любов до природи, культури і традицій рідного краю. Мріє, щоб вони гідно продовжили його справу.

Михайло ПРОЦЬ,
начальник відділу
держохорони ПЗФ заповідника.

СКЛАДОВІ ЗБЕРЕЖЕННЯ БУКОВИХ ПРАЛІСІВ

Збереження пралісів у Закарпатській області можливе при поєднанні системи територіального планування з процедурами довгострокового прогнозування, еколого-соціально-економічного планування та проведення стратегічної екологічної оцінки. Це дозволить спрямувати інтелектуальний та фінансовий потенціал держави, органів місцевого самоврядування і залучення ресурсів приватного капіталу для цієї справи.

У вирішеннях схеми планування території Закарпатської області не передбачено перспективи заповідання територій пралісів та необхідність державної підтримки розвитку прилеглих територій. Отже на цьому рівні втрачено час та можливість без додаткових фінансових витрат провести їх коригування.

Державні адміністрації Тячівського, Свалявського, Великоберезнянського та Рахівського районів забезпечують розробку схем планування території, а затверджуються вони відповідними радами. На жаль, на сьогодні відсутні передвиборчі програми депутатів місцевих рад, у програмних документах розвитку районів (затверджуються рішеннями районних рад) наявні взаємовиключні напрямки розвитку територій (надрокористування, лісокористування, туризм, рекреація і т.д.), відсутній аналіз причинно-наслідкових зв'язків природокористування з екологічним станом навколишнього природного середовища, здоров'я членів територіальних громад.

Таким чином, необхідно терміново сформувати певне інформаційне та нормативне поле, яке забезпечило б врахування у вирішеннях схеми планування території наступне: резервування території букових пралісів з метою майбутнього заповідання; спрямування інтелектуального та фінансового потенціалу держави та органів місцевого самоврядування на створення економічних моделей територіальних громад, спрямованих на стале використання екосистемних послуг та залучення приватного капіталу на ці цілі; вилучення букової деревини з енергетичного балансу територіальних громад у зоні розташування букових пралісів; формування екологічної свідомості членів територіальних громад та їх представників в органах місцевого самоврядування, адаптованої до території їх проживання.

Досягнення вказаної мети можливе також при скоординованих діях науковців, громадських природоохоронних організацій та установ природно-заповідного фонду, зосереджених на територіях Рахівської, Тячівської, Свалявської та Великоберезнянської районних рад.

Актуальним залишається питання екологічної культури членів територіальних громад, як інструмента формування екологічної складової свідомості, в тому числі, й для прийняття рішень у сфері природокористування.

Геннадій БОЧКОР,
провідний інженер заповідника.

Вітаємо з ювілейними роковинами від днів народження!!!

Ювілейні роковини від днів народження святкували і урочисто відзначатимуть працівники Карпатського біосферного заповідника

У січні н.р.:

Ковальов Леонід Іванович, електрогазозварник транспортно-енергетичної дільниці (22-го).

У лютому:

Котелюк Марія Іванівна, художник-оформлювач відділу зв'язків з громадськістю та міжнародної співпраці (12-го).

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Теплом хай завжди сонце гріє,
Слова подяки лунуть звідусіль.
В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя:
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічно молода душа.

Дирекція,
профспілковий комітет заповідника.

КАНДИДАТІВ НАУК ПОБІЛЬШАЛО

У році, що минає, в Карпатському біосферному заповіднику працювали один доктор біологічних наук та шість кандидатів наук. Ряди науковців поповнив кандидат біологічних наук Богдан Годованець, який працює науковим співробітником зоологічної лабораторії установи. Темою його наукової роботи була «Птахи Українських Карпат: сучасний стан, історичні зміни та проблеми охорони». Її рекомендовано до захисту і схвалено на засіданні науково-тех-

нічної ради заповідника.

Кандидатську дисертацію здобувач Б. Годованець успішно захистив на засіданні спеціалізованої вченої ради Інституту зоології імені І. Смальгаузена НАН України в Києві у вересні ц.р.

Наші щирі вітання науковцю з цією важливою подією в його житті!

Орися БОРИК,
начальник відділу кадрів, діловодства та архівної справи заповідника.

ЕКОЛОГІЧНИЙ КАЛЕНДАР 2014 р.

11 січня – День заповідників

Вперше День заповідників людство почало відзначати у 1997 році за ініціативою Центру охорони дикої природи та Всесвітньої організації дикої природи. Перший заповідник на території сучасної України був створений у 1886 році українським природознавцем Володимиром Дідушицьким. Це, до речі, був і перший заповідник у Європі, який являв собою природний резерват площею 22,4 га поблизу с. Пеняки (нині Бродівський р-н Львівської обл.) та отримав назву "Пам'ятка Пеняцька". Спеціально уповноваженим органом державного управління в галузі організації, охорони та використання природно-заповідного фонду є Міністерство екології та природних ресурсів України.

29 січня – День мобілізації зу-

силь проти загрози ядерної війни

Святується з 1985 р., з моменту прийняття Делійської декларації про принципи вільного від ядерної зброї та ненасильницького світу.

2 лютого – Всесвітній День охорони водно-болотних угідь

Цього дня у 1971 році в іранському місті Рамсар підписано Конвенцію про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення, головним чином, як середовища існування водоплавних птахів (Рамсарська конвенція). У 1996 році постійний комітет Конвенції вибрав день 2 лютого, річницю підписання Рамсарської конвенції, як дату святкування та проголошення Конвенції про водно-болотні угіддя на земній кулі.

(За матеріалами Інтернет-видань).

ЩО РІК ПРИЙДЕШНІЙ НАМ ГОТУЄ?

Ось і кінь дочекався свого часу. Неперпляче постукуючи копитом об землю і невдоволено фиркаючи, йому вже не терпиться прийняти владу від змії, яка тільки запанувала на небесному троні. Чекає гарячий конячці не довго. Рік дерев'яного коня розпочнеться 31 січня 2014 і триватиме до 18 лютого 2015.

Конячка прискоче до нас не проста, а синя дерев'яна – відповідно до кольору 2014 року і його космічного елементу. Деякі астрологи вважають, що це буде час все-таки зеленого коня.

Люди, народжені під даним знаком східного календаря, як правило, дуже палкі і пристрасні. У роботі, яку вони вважають лише джерелом грошей, – часто непостійні, направляючи енергію, перш за все, на сім'ю і подорожі. Незалежність – це друге щастя для коней, які готові відстоювати свою лінію навіть в міцному шлюбі.

Для історичної довідки: у рік цієї тварини народилися такі відомі особистості, як підкорювач місяця Нейл Армстронг, одіозний боксер Майк Тайсон, культові діячі для світового мистецтва Рембрандт і Антоніо Вівальді, а також не потребуючі представлення Іллічі – Володимир Ленін і Леонід Брежнєв.

Влаштуємо гідний прийом! Не прогнівимо конячку і зустрінемо її як належить! Для цього, перш за все, напередодні 2014 року проведемо генеральне прибирання, в якому зробимо наголос на сантехніці. Адже, згідно з китайським повір'ям, з кожною краплею води, яка протікає, непомітно йде і наше дорогоцінне щастя. Так що перекриємо доступ для всіх бід і подумаємо про культурну складову передноворічної ночі.

Її рекомендується провести на масових зібраннях людей – будь-то театр, галерея або концертна зала. Адже кінь є життєрадісною і волелюбною твариною, якій так і подавай широчинь і

простір. У той же час, він цінує тепло сімейного вогнища і міцність справжньої дружби. Тому 2014-й рік слід зустріти з найближчими і коханими людьми.

Любов і сім'я – ось головні орієнтири, на які потрібно тримати курс в епоху царства дерев'яного коня. Астрологи обіцяють нам емоційність і авантюризм, в яких, безумовно, важливо не захоплюватися. Тривалий флірт може викликати погіршення ваших відносин з людиною в цілому, тому постарайтеся вчасно відчутти момент для переходу на новий щабель.

Якщо ж ви в 2014 році захочете вступити в узи з вашим обранцем або обраницею, народженими під «зіркою» цієї тварини, то чекайте океан збуджуючих кров емоцій і теплих іскорок романтичних вечорів. Багато коней є центральними фігурами у своїй родині, і наступний рік додасть їм ще більше «кінських сил» в управлінні цим складним, але таким близьким душі механізмом.

Новий 2014-й рік – період, коли від розрахунків і спостережень переходять до діла.

Для коня характерний старт, забіг і прагнення до фінішу. Переможе та тварина, яка зможе розрахувати свої сили на весь період шляху, оцінити попутників і вибрати безпрограшний варіант!

У житті людина не завжди досягає успіху тільки за допомогою власних сил. Найчастіше вона потрапляє в поле зору впливового знаку і фортуна несе її на своїх крилах до досягнення мети!

ЯК ЗУСТРІТИ СВЯТО?

Кінь – тварина охайна, життєрадісна, оптимістична. Зустрічаючи 2014-й рік потрібно почати з генерального прибирання: поміняти штори, вимити кожен куточок оселі, полагодити сантехніку. Оскільки стихія року коня – дерево, слід розставити в житлових кімнатах дерев'яні сувеніри, на стіл покласти розписні ложки. Також радимо придбати статуєтку конячки, повісити на стіні оберіг – підкову, дзвіночки-бубонці. Урочисту вечерю рекомендуємо супроводжувати полотняними білими серветками. Так як кінь любить овес, то краще зустрічати його поставивши в центрі святкового столу символічне блюдо з пророченим вівсом. Щоб задобрити конячку, на Сході на стіл ставлять блюдо з

сіном й з водою. На сіно кладуть червону стрічку, щоб приборкати тварину. Доречні будуть вегетаріанські салати, сири, кумис. На столі також повинні бути горіхи, зелень, фрукти-овочі та цукерки. Синій кінь віддасть перевагу безалкогольним коктейлям, сокам, мінеральній воді, традиційному шампанському. Як зустрічати рік коня, що одягнути? Слід пам'ятати, що вбрання має бути оригінальним. При виборі нарядів перевагу необхідно віддавати фіолетовим, зеленим, синім, смарагдовим, білим, коричневим, сірим кольорам. Потрібно використовувати виразні і витончені деталі – кулони, каблучки з аквамарином, декоративні шпильки, намиста з чорних перлів.

(За матеріалами Інтернет-видань).

Вісник
КАРПАТСЬКОГО БІОСФЕРНОГО ЗАПОВІДНИКА
РЕГІОНАЛЬНА ЕКОЛОГІЧНА ГАЗЕТА

Контактні телефони: (03132) 2-21-93, 2-29-14.
Електронна пошта: cbr-rakhiv@ukr.net
<http://cbr.nature.org.ua>
Засновник і видавець:
Карпатський біосферний заповідник.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
вул. Красне Плесо, 77,
а/с 8, м. Рахів, 90600,
Закарпатська обл.

РЕДКОЛЕГІЯ:

Федір Гамор (шеф-редактор),
Василь Бойчук (редактор),
Василь Покин'єв,
Юрій Беркела,
Дмитро Сухарюк,
Ярослав Довганич,
Йосип Бундзяк,
Олег Борик (верстка).

Відповідальність за достовірність фактів несе автор.

Газету віддруковано в Ужгородській міській друкарні,
вул. Руська, 13.

Замовлення № _____

Тираж – 1300 примірників.

Газета виходить раз на два місяці.

Свідоцтво про державну реєстрацію Зт № 401 від 25.01.2006 року